

[KLUCHTA *sb f*

kluchta, klofta.

o jasne.

pl N klofty. ◇ A kluchty. ◇ I klucht(a)mi.

Sł stp, Cn brak, Linde poza tym XVIII w. w innym znaczeniu.

Szczelina skalna, rozpadlina (z niem. Kluft): Przy kamieniu też czyrwonym dobra y obkwita woda bywa/ wżakoż trzeba obaczyć aby taka nie vchodziła w fkały lubo wlochy (abo iako gornici zową) w kluchty nieiakie. *Cresc 1549 27, 135 (Linde);* Item skałę jedną, na której połowica zamku ku branie stoi, iż jest ta wszytka skała z przyrodzenia klowtami przerostała i na wielu miejscach czcza, bo w niej są jamy, dlatego ją Chołstą przezwano *LustrKrak II 21, II 21, 53, 54.*

MM